

Папагалътъ запомня и изговаря много думи и цѣли изречения. Той *подражава гласътъ* ¹⁾ на другитѣ животни и разнитѣ гласове на музиката.

Има много приказки за опитомени папагали. Азъ ще разкажа само нѣколко.

1.

Единъ папагалъ научилъ да се смѣе, като човѣкъ. И ако нѣкой му каже:

— Засмѣй се, папагалчо! Той се пуквалъ отъ смѣхъ, и най-подирѣ прибавялъ.

— О! голѣма глупостъ, немога да се сдържа отъ смѣхъ.

2.

Другъ единъ папагалъ се научилъ да кашля и да говори съ прѣсипналь гласъ, като болния си господарь. Когато господаря му го подарилъ на други младъ господинъ, папагалътъ не забравялъ да прави смѣхъ съ своята кашлица.

Така си спечелвалъ по нѣколко парчета захаръ. А когато забравяли да го нахранятъ, той крѣскалъ съ прѣсипналь гласъ:

— Папагалчо е гладенъ!

3.

Единъ старъ папагалъ живѣлъ въ единъ кафезъ до прозореца въ кухнята.

Отъ тамъ виждалъ хората, които минавали край него. Ако нѣкой оставѣлъ разтворена вратата на кухнята, папагалътъ крѣскалъ:

— Папагалчо ще настине!

Когато котката задрѣмвала до огъня, папагалътъ я разбуждалъ, като викалъ:

Мацке! Мацке! до като котката се повдигне да види кой я вика.

1) Изговаря както чува.